

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

FRĘDZLE

OJ CZYSTY – DODAJ
DO ULUBIONYCH

Tak jak zawijają się i płaczą ze sobą FRĘDZLE, czyli 'ozdobne zakończenia brzegów serwet, firanek, szali, ubrań, mające postać luźno zwisających nitek, sznureczków, rzemyków', tak też płaczą się ze sobą i przeplatają słowa, od których dzisiejsze FRĘDZLE pochodzą. Jeszcze u Fredry zamiast dzisiejszych FRĘDZLI znajdziemy FRANDZLE. W XVIII w. dominował zapis FRENZLE, a w XVII w. – FRENZLE lub FRĘZLE. W listach Jana III Sobieskiego do królowej Marysienki znajdziemy FRANZLE, a w rozmaitych tekstach z końca XVI w. – takie formy, jak FRANDZA, FRANDŹA lub FRANDZIA. Uznaje się, że te najdawniejsze postacie pochodzą wprost od włoskiego frangia – dosł. 'odłamki, strzępki'. W kolejnych wiekach kolejne języki – oddziałując na polszczyznę – przyczyniły się do zmian postaci FRĘDZLI. Najpierw pod wpływem dominującej francuszczyzny (fr. frange), a później na wzór niemiecki (niem. Franse, później Fränsel) FRĘDZLE ewoluowały, by otrzymać dzisiejszą postać. Jeśli chcemy użyć formy liczby pojedynczej, to mamy do wyboru albo męską, albo żeńską formę: jest ten FRĘDZEL i ta FRĘDZLA – w liczbie mnogiej obie formy mają taki sam mianownik i dopełniacz: FRĘDZLE, FRĘDZLI (nie: „frędzlów”).